

Økonomien er som nævnt kommet i gang, og der er taget godt fat på strukturproblemerne i samfundet. Jeg kan derfor ikke se, at der skulle være behov for en ny skattereform, og regeringen har ingen konkrete planer om en ny skattereform.

Der kan selvfølgelig altid blive tale om mindre og nødvendige justeringer hen ad vejen, ligesom der i de politiske partier løbende gøres en række overvejelser om skatte- og afgiftspolitikken ud fra deres synsvinkler. Så kan jeg da sige, at også i Skatteministeriet foretager vi selvfølgelig løbende en tæt overvågning af skattesystemet med henblik på at kunne identificere områder, hvor der skulle være behov for justering af beskatningen, og selvfølgelig er der behov for justeringer hen ad vejen.

Jeg kan, hvad angår justeringer, nævne et par områder, hvor der kan være interesse for, at man på et tidspunkt sætter ind. Hvis beskæftigelsen skal øges for de udsatte lavtlønsgrupper, og hvis strukturarbejdsløsheden skal reduceres gennem øget efteruddannelse, så taler meget for, at marginalskatten må nedsættes yderligere for lav- og mellemindkomstgrupperne. Herved bliver der klarere økonomiske incitamenter til at søge bedre uddannelse, være fagligt og geografisk mobil, undlade sort arbejde osv.

Et andet område, hvor vi følger udviklingen tæt, er internationaliseringen. I de senere år har vi tilpasset lovgivningen til den stigende internationalisering. Jeg tror imidlertid ikke, at vi endnu er helt færdige med den tilpasning.

I takt med, at internationaliseringen fører til, at folk bliver mere mobile over landegrænserne, virksomheder bliver mere mobile over landegrænserne – i det hele taget at landegrænserne bliver mere og mere udviskede og uinteressante – vil vi komme ud for specielt problemer, der har at gøre med, om folk træder ud eller ind af fuld skattepligt, og det tror jeg bl.a. vil give et vist pres på det, vi kunne kalde de latente skatter og skatte kreditterne.

Altså med et system, der bevilger latente skatter og skatte kreditter, og det gør mange skattesystemer, skal man være mere og mere opmærksom på, hvad det kan få af konsekvenser, når grænserne udviskes og det bliver lettere og lettere for personer at træde ud og ind af skattepligt.

Ud over disse justeringer, som man bør overveje, er der behov for i ro og mag også at gennemgå skatte- og afgiftssystemet sådan område for område. Det er gavnligt at foretage hoveddef-

tersyn af reglerne, uden at et udefrakommende tidspres skal diktere vilkårene. På den måde kan man sikre, at lovområder opdateres og forenkles, således at de bedre passer til samfundets krav og muligheder.

Som eksempler kan jeg nævne den forældede arve- og gaveafgiftsbeskatning, som vi har fået afløst af den nye boafgift. Kursgevinstloven står for en justering. Afskrivningslovgivningen står for en større justering og opdatering og modernisering. Den internationale beskatning har vi som nævnt bragt up to date og gjort robust i forhold til en række, hvad skal vi kalde det, anslag mod skattebasen.

Vi er således på en række områder stille og roligt løbende i gang med de nødvendige justeringer, uden at man overhovedet kan finde på at tale om ordet skattereform. Det er ikke svært at pege på behov for justeringer, som jeg har været inde på. Det ville også være dejligt at love skattelettelse til alle og ikke mindst at kunne gennemføre dem. Der skal ikke herske tvivl om, at også jeg godt kunne tænke mig at love skattelettelse. Det går jeg da tit og drømmer om. Det er blot sådan, at de af hensyn til den økonomiske ansvarlighed skal finansieres.

Og det er jo ikke kun mig, der går og drømmer om at love skattelettelse, men jeg siger det ikke højt, for jeg ved, at jeg ikke altid er i stand til at kunne anvise finansieringen, og så bliver der ikke tale om nogen. Men der er jo mange andre, der lover skattelettelse, lige meget hvilket område der nu er oppe i tiden, og så er det altså lidt surt at være lyseslukker. Men det hører altså med til vilkårene, når man er regeringsbærende parti.

Det er nødvendigt at finde solid finansiering af hensyn til den fortsatte økonomiske stabilitet – og en finansiering, som ikke skaber mere forvridning end de skatter, man letter. Det synes jeg er et utrolig vigtigt synspunkt at holde fast på. For selv om de folk så skulle komme og foreslå finansieringen, ja, så vil jeg sige, at i langt de fleste tilfælde er det sådan, at de skattefinansieringer, de så foreslår, virker faktisk mere forvridende og uhensigtsmæssige end de skatter, som de foreslår lettet.

Og så skal vi altså huske meget på gældsætningen. En væsentlig grund til, at vi har de høje skatter, er ikke, at vi synes, det er sjovt, men det er jo fortidens gældsætning, som vi bliver nødt til at gøre noget ved. Igennem 1970'erne og 1980'erne voksede Danmarks gældsbyrde. De, der senere skulle betale gælden, kunne jo ikke